

Informe sobre la col·legiació i els visats dels treballs professionals dels enginyers de telecomunicació

I. Perspectiva general

Anul·lació del Decret de creació del Col·legi d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya

El Col·legi d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya es va constituir mitjançant el Decret 140/2010, d'11 d'octubre (DOGC núm. 5734, de 14.10.2010).

El procés de constitució del Col·legi d'àmbit català, per aplicació de la disposició transitòria cinquena de la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, no va ser pacífica per causa de l'oposició del Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicació d'àmbit estatal, com a corporació pública independent i representativa dels professionals enginyers de telecomunicació de Catalunya.

La discrepància va arribar als tribunals, i la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Cinquena, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (en endavant TSJC) ha dictat la Sentència núm. 83/2013, de 6 de febrer de 2013, per la qual es resol el recurs contenciós administratiu núm. 450/2010 interposat pel Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicació d'àmbit estatal i va anul·lar el Decret 140/2010, d'11 d'octubre, de constitució del col·legi d'àmbit català.

La Secció Primera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, per la Interlocutòria de data 28 de novembre de 2013, va declarar la inadmissió dels recursos de cassació interposats per la Generalitat de Catalunya i pel Col·legi d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya contra la referida Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Aquesta sentència ha estat executada, a instància de la secretària de la Secció Cinquena del TSJC, a través de la publicació en el DOGC núm. 6580, de 12.3.2014, i aquesta Sentència ha esdevingut ferma i produeix efectes generals, d'acord amb l'article 72.2 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Solució normativa

El Departament de Justícia, coneixent la situació jurídica actual del Col·legi d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya i intentant atendre la petició del Col·legi, va estudiar la manera de donar una solució a la qüestió a través de la inclusió d'una disposició addicional en la Llei de mesures fiscals i financeres de 2014. Era a criteri dels interessats fer ús de la potestat que confereix l'esmentada norma.

El text de la disposició és el següent:

"Divuitena. Constitució del Col·legi d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya

1. Els professionals enginyers de telecomunicació amb domicili professional únic o principal a Catalunya integrats en el Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicació i els professionals que, sense estar integrats en aquest col·legi, estan integrats en el Col·legi

d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya, el decret de constitució del qual (Decret 140/2010, de l'11 d'octubre) ha estat anul·lat per la Sentència núm. 83/2013, del 6 de febrer, de la Secció Cinquena de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, poden formar un sol col·legi professional d'àmbit català, d'acord amb el que estableix la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, i no són aplicables les determinacions de la disposició transitòria cinquena de la dita llei.

2. L'acord de constitució del col·legi professional d'àmbit català s'ha d'aprovar per la majoria de vots dels assistents en una assemblea general, a la qual han d'ésser convocats tots els professionals amb domicili professional únic o principal a Catalunya i que es pot convocar a iniciativa del degà o degana del Col·legi d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya, mentre no sigui ferm el pronunciament judicial anul·latiu, o si ho demana un percentatge dels col·legiats esmentats igual o superior al 10 %."

II. La professió d'enginyer de telecomunicació

1. Perfil professional

La professió d'enginyer de telecomunicació és una professió titulada regulada i col·legiada, el perfil general de la qual es defineix com el d'aquells professionals que compten amb una formació que els faculta per planificar, projectar, dissenyar i calcular sistemes, xarxes i serveis de generació, transmissió, detecció, maneig i gestió de la teleinformació. Compten també amb una sòlida formació en les àrees de l'administració i l'economia que els habilita per dirigir, organitzar i explotar serveis de telecomunicacions i per executar, supervisar i avaluar projectes relacionats amb l'àrea.

2. Titulació

Actualment, els plans d'estudis conduents a l'obtenció dels títols de màster que habiliten per a l'exercici de la professió d'enginyer de telecomunicació han de complir, a més del que preveu el Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials, els requisits que s'assenyalen en l'annex de l'Ordre CIN/355/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer de telecomunicació.

Abans de l'entrada en vigor d'aquests plans d'estudis, la titulació que proporcionava els coneixements necessaris per a l'exercici professional dels enginyers de telecomunicació era la prevista pel Reial decret 1497/1987, de 27 de novembre, pel qual s'estableixen les directrius generals comunes dels plans d'estudis dels títols universitaris de caràcter oficial i diversos reials decrets que n'aproven les directrius generals, modificat parcialment pel Reial decret 1267/1994, de 10 de juny.

També poden exercir aquesta professió les persones que obtinguin el títol que habiliti per a l'exercici d'aquesta professió fora del territori espanyol, sempre que aquesta titulació hagi estat homologada pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport o bé hagi obtingut el reconeixement del títol, a efectes professionals, pel Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

3. Atribucions professionals

Les atribucions professionals dels enginyers de telecomunicació es troben regulades en el Reial decret núm. 119, publicat a la *Gaceta de Madrid* núm. 10, de 10 de gener de 1931.

- Projectar instal·lacions, centrals, línies i dispositius que permeten la comunicació a distància (telègraf, telèfon, televisió) i en aplicacions d'elements idèntics o semblants als de la telecomunicació (cinema).
- Dirigir la instal·lació i explotació de les centrals de telecomunicació, i les seves ampliacions, canvis i substitucions.
- Projectar i dirigir la instal·lació o explotació de les xarxes destinades a la telecomunicació.
- Projectar i dirigir la instal·lació i explotació de les indústries que proveeixin les telecomunicacions de mitjans, aparells o dispositius.
- Projectar i dirigir la construcció i explotació de les fàbriques d'abastament o transformació d'energia elèctrica per a telecomunicació.
- Redacció i signatura de projectes, pressupostos, informes, dictàmens i peritatges amb validesa oficial davant les oficines públiques, tribunals de justícia i corporacions oficials relacionats amb la telecomunicació.

Així mateix, els projectes, plànols, informes, dictàmens i peritatges relacionats amb la telecomunicació que es presentin o tramitin per a la seva aprovació, han d'estar signats per un enginyer de telecomunicació, i la intervenció i inspecció tècnica en els serveis de telecomunicació i relacionats seran exercits pels enginyers de telecomunicació o pel personal al seu càrrec.

Per tant, les atribucions professionals d'aquests enginyers s'ubiquen en els àmbits propis de les infraestructures comunes de telecomunicacions, la certificació d'estacions radioelèctriques, els projectes de llar digital, els projectes de telecomunicació en edificis singulars (com hotels i hospitals), projectes d'emissores de ràdio i televisió (analògica i digital), comunicació per satèl·lit, xarxes sense fils, desplegaments de xarxes de telecomunicacions, radiotelefonia mòbil, sistemes de telefonia mòbil, sistemes de megafonies, estudis de ràdio i televisió.

Atès que les telecomunicacions són de titularitat pública pel seu interès general, la majoria de les activitats professionals dels enginyers de telecomunicació estan relacionades amb les administracions públiques.

4. Règim de col·legiació

a) Normativa vigent

L'article 6 del Reial decret 261/2002, de 8 de març, pel qual s'aproven els Estatuts generals del Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicació, estableix la col·legiació obligatòria per a l'exercici professional en els termes següents: "Para ejercer la profesión de Ingeniero de Telecomunicación ya sea particularmente o al servicio de cualquier empresa, será condición obligatoria, además de cumplir todos los requisitos que las leyes y disposiciones vigentes prescriban, pertenecer al Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación. La colegiación será voluntaria para los Ingenieros de Telecomunicación que estén al servicio de la Administración pública en el marco de una relación funcional y se limiten a desempeñar las funciones de su cargo oficial, pero será forzosa cuando dichos Ingenieros realicen trabajos de carácter particular de los indicados en la sección 2.ª de este capítulo, al margen de su relación funcional. También será voluntaria para aquellos Ingenieros de Telecomunicación que no ejerzan ninguna actividad profesional".

Cal tenir en compte que aquests estatuts s'han vist afectats pel nou marc legal establert per la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, que consolida els principis regulatoris compatibles amb les llibertats bàsiques d'establiment i lliure prestació de serveis i suprimeix les barreres per reduir les traves no justificades que restringeixen l'accés a les activitats i serveis i el seu exercici.

Concretament, han afectat aquests estatuts les normes que al nostre ordenament jurídic han incorporat els principis de la Directiva: la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici; la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis, i el Reial decret 1000/2010, de 5 d'agost, sobre visat col·legial obligatori.

Pel que fa a l'adaptació al nou marc regulador en matèria de col·legis professionals, s'han modificat les principals normes estatals i autonòmiques: la Llei estatal 2/1974, de 13 de febrer, sobre col·legis professionals, en la seva redacció donada per l'article 5 de la Llei 25/2009, i, en l'àmbit català, la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, modificada significativament per mitjà del Decret legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior.

El Tribunal Constitucional s'ha pronunciat sobre la competència de l'Estat per a determinar la col·legiació obligatòria de les professions en les sentències 3/2013, de 17 de gener, 46/2013, de 28 de febrer, 50/2013, de 28 de febrer i 63/2013, de 14 de març.

L'última fase d'aquesta adaptació s'assolirà previsiblement amb l'aprovació de Avantprojecte de llei de serveis i col·legis professionals que tramita el Govern de l'Estat en aplicació de la disposició transitòria quarta de la Llei 25/2009, la qual estableix que "en el plazo máximo de doce meses desde la entrada en vigor de esta Ley, el Gobierno, previa consulta a las Comunidades Autónomas, remitirá a las Cortes Generales un Proyecto de Ley que determine las profesiones para cuyo ejercicio es obligatoria la colegiación. Dicho Proyecto deberá prever la continuidad de la obligación de colegiación en aquellos casos y supuestos de ejercicio en que se fundamente como instrumento eficiente de control del ejercicio profesional para la mejor defensa de los destinatarios de los servicios y en aquellas actividades en que puedan verse afectadas, de manera grave y directa, materias de especial interés público, como pueden ser la protección de la salud y de la integridad física o de la seguridad personal o jurídica de las personas físicas. Hasta la entrada en vigor de la mencionada Ley se mantendrán las obligaciones de colegiación vigentes".

Conseqüentment, el règim de col·legiació obligatòria establert al nostre ordenament jurídic actual està configurat en l'article 3.2 de la Llei 2/1974 en el sentit següent: "Será requisito indispensable para el ejercicio de las profesiones hallarse incorporado al Colegio Profesional correspondiente cuando así lo establezca una ley estatal. La cuota de inscripción o colegiación no podrá superar en ningún caso los costes asociados a la tramitación de la inscripción".

Al seu torn, a Catalunya, la vigent Llei 7/2006, de 31 de maig, en la redacció donada per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 201/2013, de 5 de desembre de 2013, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 8434/2006, estableix que poden exercir una activitat professional titulada les persones que compleixen els requisits fixats a l'article 6.d: "cumplir, si escau, les normes de col·legiació".

b) Perspectiva futura

La disposició addicional primera de l'Avantprojecte de llei de serveis i col·legis professionals que tramita el Govern de l'Estat, versió de 20 de desembre de 2013, disposa la col·legiació obligatòria per a l'exercici de les activitats professionals o professions.

En el punt 1, apartat k, estableix: "en el corresponent col·legi d'enginyers o enginyers tècnics, quan la professió estigui regulada i s'exerceixi per compte propi, a través de societats professionals o, si la professió s'exerceix en règim de dependència laboral per a entitats privades o públiques, quan es signin projectes o es dirigeixin obres o direcció de l'execució de les obres.

En l'apartat 3 de la disposició addicional, s'afegeix que als professional que exerceixin les activitats compreses en les lletres k, l i m únicament al servei de les administracions públiques no se'ls requerirà la col·legiació.

c) Situació concreta dels professionals enginyers de telecomunicació a Catalunya

De l'anàlisi precedent resulta que, en relació amb els enginyers de telecomunicació, la norma que imposa la col·legiació obligatòria és el Reial decret 261/2002, de 8 de març, i d'acord amb l'article 3.2 de la Llei 2/1974, la col·legiació obligatòria requereix una norma amb rang de llei.

Respecte d'això, cal significar que, d'acord amb els principis de la Directiva 2006/123/CE regulats als articles 14, 15 i 16, seria defensable la no-obligació de la col·legiació, atès que en cas de conflicte entre els ordenaments interns i les normes de la UE prevalen aquestes últimes.

No obstant això, i atès que, tal com s'ha exposat en els apartats precedents d'aquest mateix informe, l'objecte dels serveis professionals que presten els enginyers de telecomunicació són d'interès general i habitualment vinculats a infraestructures de titularitat pública (les telecomunicacions), resulta que alguns d'aquests treballs professionals requereixen el visat obligatori, de conformitat amb el Reial decret 1000/2010, sobre visat col·legial obligatori.

En aquests casos, el visat dels treballs professionals dels enginyers de telecomunicació és obligatori i, per tant, també és obligatòria la col·legiació en el col·legi professional corresponent, d'acord amb els principis de la Directiva 2006/123/CE que condicionen l'exigència del visat al fet d'existir una relació de causalitat directa entre el treball professional i l'afectació a la integritat física i seguretat de les persones, i la seva proporcionalitat per tal com el visat resulta el mitjà de control més proporcionat.

Per tant, fins que no s'aprovi l'Avantprojecte de llei de serveis i col·legis professionals i el règim de col·legiació de les professions regulades sigui establert en una llei, els enginyers de telecomunicació de Catalunya han d'estar col·legiats obligatòriament per a l'exercici professional pel que fa a aquells projectes i treballs professionals que requereixen visat obligatori de conformitat amb el Reial decret 1000/2010.

Atès que la part dispositiva de la Sentència del TSJ núm. 83/2013, de 6 de febrer, va anul·lar el Decret 140/2010, d'11 d'octubre, pel qual es va constituir el Col·legi d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya, els enginyers de telecomunicació amb domicili únic o principal a Catalunya s'han de col·legiar només a l'efecte de complir amb l'exigència de visat obligatori que estableix el Reial decret 1000/2010.

Cal considerar que en aquesta qüestió del visat obligatori dels treballs professionals és irrelevant que hi hagi a Catalunya una Associació Catalana d'Enginyers de Telecomunicació, la qual respon a la seva naturalesa d'associació de règim general, o que en un futur aquesta associació pugui esdevenir de caire professional a l'empara de la Llei 7/2006, ja que cap d'aquestes entitats pot desenvolupar la funció pública de visat que legalment s'atribueix als col·legis professionals com a corporacions de dret públic.

Altament, si el treball professional a desenvolupar per l'enginyer de telecomunicació no està subjecte al visat obligatori, no és exigible la col·legiació, que esdevé merament voluntària ja que està regulada a l'article 6 del Reial decret 261/2002, mentre que l'article 3.2 de la Llei 2/1974 exigeix una llei estatal per establir-la.

En aquests casos, els professionals poden decidir voluntàriament adscriure's al col·legi estatal —perquè considerin la col·legiació com un plus de qualitat o perquè els destinataris dels seus serveis els la demanin en garantia dels serveis prestats— o bé no col·legiar-se i ser potestativament també membres de l'Associació Catalana d'Enginyers de Telecomunicació.

III. Visat o certificació professional

1. Marc general

La transposició de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, va afectar profundament els serveis de visat que realitzaven els col·legis professionals, que van ser restringits als legalment requerits com a obligatoris pel Reial decret 1000/2010, de 5 d'agost, sobre visat col·legial obligatori, d'acord amb la disposició transitòria tercera de la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

Aquesta exigència legal coexisteix amb l'anomenat visat voluntari, que és aquell no requerit normativament, però que els col·legis professionals efectuen per petició expressa dels clients i destinataris dels serveis professionals dels col·legiats.

Els col·legis professionals tenen atribuïda la funció de visat en exercici d'una funció pública pròpia de la seva condició de corporacions de dret públic, d'acord amb el que disposa l'article 13 de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, sobre col·legis professionals, precepte legal que va ser afegit per la Llei 25/2009.

A Catalunya, l'article 39.d de la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, estableix com a funció pública dels col·legis professionals visar els projectes i els treballs de les persones col·legiades amb els termes i els efectes que determini la normativa corresponent, segons la modificació efectuada per l'article 70 del Decret legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior.

Així mateix, per l'Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya de 9 de novembre de 2010, es va constituir la Comissió Interdepartamental per fixar les directrius generals per a la delegació de determinades funcions de control i supervisió dels treballs professionals, amb les funcions, entre d'altres, d'identificar i analitzar els supòsits en què cal establir instruments de comprovació de la idoneïtat tècnica dels treballs professionals i fixar l'abast d'aquesta comprovació i les bases de la delegació de funcions. Aquesta Comissió està formada per representants dels departaments de la Presidència; Interior, Relacions Institucionals i Participació; Economia i Finances; Governació i Administracions Públiques; Política

Territorial i Obres Públiques; Justícia, Salut, Agricultura, Alimentació i Acció Rural; Innovació, Universitats i Empresa, i Medi Ambient i Habitatge.

En la sessió de data 10 de desembre de 2010, la Comissió Interdepartamental va aprovar les referides directrius, a les quals es va donar publicitat mitjançant la Resolució de la consellera de Justícia JUS/4024/2010, d'11 de desembre (DOGC núm. 5780, de 22.12.2010).

2. El visat o certificació obligatòria dels treballs dels enginyers de telecomunicació

a) Règim normatiu

Els treballs professionals dels enginyers de telecomunicació sotmesos a visat obligatori són únicament les obres l'ús principal de les quals siguin les telecomunicacions que requereixin un projecte en els termes previstos per l'article 2, apartats a, b i c del Reial decret 1000/2010, que són els següents:

a) *Projecte d'execució d'edificació*. A aquests efectes, s'entén per edificació el previst a l'article 2.1 de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació. L'obligació de visat abasta aquelles obres que requereixin un projecte d'acord amb l'article 2.2 de l'esmentada llei.

b) *Certificat de final d'obra d'edificació*, que ha d'incloure la documentació prevista a l'annex II.3.3 del Reial decret 314/2006, de 17 de març, pel qual s'aprova el Codi tècnic de l'edificació. A aquests efectes, s'entén per edificació el previst a l'article 2.1 de la Llei 38/1999. L'obligació de visat abasta aquelles obres que requereixin un projecte d'acord amb l'article 2.2 de l'esmentada llei.

c) *Projecte d'execució d'edificació i certificat final d'obra* que, si escau, han de ser aportats en els procediments administratius de legalització d'obres d'edificació, d'acord amb la normativa urbanística aplicable.

Per tant, només es requerirà visat obligatori per a obres relatives a edificis de caràcter permanent, públics o privats, l'ús principal dels quals són les telecomunicacions, com per exemple, centres emissors, estudis de ràdio o televisió, estacions base o centrals de telecomunicació.

b) Àmbits de supòsits de visats professionals obligatoris

Al tràmit d'informació pública seguit en el procediment d'elaboració i aprovació del Reial decret 1000/2010, des d'aquesta Direcció General es va demanar als col·legis professionals que informessin sobre el tipus de visat que cadascun realitzava i que argumentessin l'existència d'una causalitat directa entre el treball professional i l'afectació de la integritat física i seguretat de les persones, que justificués l'exigència de visat en atenció als principis que es pretenien incorporar a l'ordenament jurídic arran de la transposició de la Directiva de serveis.

Aquesta informació es trametia amb independència de les al·legacions que aquestes corporacions de dret públic poguessin efectuar, i també sens perjudici del posicionament que la Generalitat de Catalunya adoptés amb referència a la mateixa matèria.

En resposta a la petició esmentada, el Col·legi d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya i l'Associació Catalana d'Enginyers de Telecomunicació van trametre, mitjançant

un correu electrònic d'11 de maig de 2010, diversa documentació relativa als visats professionals que havia presentat el Col·legi estatal, el Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicació, davant dels ministeris corresponents.

De l'anàlisi actual d'aquesta documentació i segons les previsions de la normativa vigent, s'extreu la relació següent:

1. Infraestructures comunes de telecomunicació (ICT). Projectes i certificacions de fi d'obra. Adaptació d'instal·lacions col·lectives de recepció de televisió a la televisió digital.

a) Normativa aplicable

El Reial decret 346/2011, d'11 de març, pel qual s'aprova el Reglament regulador de les infraestructures comunes de telecomunicacions per a l'accés als serveis de telecomunicació a l'interior de les edificacions, ha substituït el visat dels projectes dels col·legis professionals per la verificació dels projectes per part de les entitats de verificació, i en l'exigència de qualitat dels projectes d'infraestructures comunes de telecomunicacions s'aplica, amb caràcter obligatori, un procés de verificació desenvolupat per alguna entitat acreditada per realitzar aquests treballs, en un marc de lliure competència.

Aquelles entitats que vulguin obtenir l'acreditació com a entitats de verificació de projectes d'ICT, l'han de sol·licitar a l'Entitat Nacional d'Acreditació (ENAC). Actualment, segons la web del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, es troben acreditades com a entitats de verificació de projectes d'ICT les següents: Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicació i Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Telecomunicació.

Així mateix, cal tenir en compte que la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem ha dictat tres sentències en relació amb el Reial decret 346/2011, d'11 de març, la primera de les quals, de data 9 d'octubre de 2012, elimina l'obligatorietat de la verificació dels projectes d'infraestructures comunes de telecomunicacions.

Pel que fa a la segona i la tercera d'aquestes sentències, dictades ambdues en data 17 d'octubre de 2012, van suposar una obertura a la possibilitat que altres titulats diferents dels enginyers de telecomunicació puguin signar els projectes d'infraestructures comunes de telecomunicacions.

Per tant, en compliment d'aquestes sentències, els projectes regits per la normativa del Reial decret 346 /2011 poden ser signats pels titulats següents:

- enginyer de telecomunicació
- enginyer tècnic de telecomunicació
- enginyer industrial
- enginyer tècnic industrial en electricitat
- enginyer tècnic industrial en electrònica industrial

Qualsevol altra titulació no es considerarà vàlida, en principi, llevat que s'acreditin coneixements suficients del signatari per projectar infraestructures comunes de telecomunicacions a l'interior de les edificacions. A aquest efecte pot sol·licitar-se el pla d'estudis de la carrera universitària cursada i la normativa reguladora de la titulació, que avalin els coneixements necessaris.

b) Normes que estableixen l'acte professional i la competència tècnica

- Reial decret llei 1/1998, de 27 de febrer, sobre infraestructures comunes als edificis per a l'accés als serveis de telecomunicació, article 3, apartat 1.

- Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme (article cinquè).

2. Domini públic radioelèctric. Nivells i certificacions d'emissions radioelèctriques. Control dels nivells d'emissions radioelèctriques. Estacions radioelèctriques i comprovació que s'han respectat els límits d'exposició radioelèctrica

a) Normativa aplicable

L'article 45.4 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, estableix que, amb caràcter previ a la utilització del domini públic radioelèctric, s'ha d'exigir, preceptivament, la inspecció o el reconeixement de les instal·lacions, per tal de comprovar que s'ajusten a les condicions prèviament autoritzades.

Igualment, en el mateix apartat s'estableix que en funció de la naturalesa del servei de la banda de freqüències emprada, de la importància tècnica de les instal·lacions que s'utilitzin o bé per raons d'eficàcia en la utilització de l'espectre, es pot substituir la inspecció prèvia per una certificació expedida per un tècnic competent.

L'article 19 del Reglament de desenvolupament de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, pel que fa a l'ús del domini públic radioelèctric, aprovat pel Reial decret 863/2008, de 23 de maig, estableix que, mitjançant una resolució del secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, es poden establir bandes de freqüències o serveis en què la inspecció pot ser substituïda per una certificació expedida per un tècnic competent en matèria de telecomunicacions.

b) Normes que estableixen l'acte professional i la competència tècnica

L'Ordre CTE/23/2002, d'11 de gener, per la qual s'estableixen condicions per a la presentació de determinats estudis i certificacions per operadors de serveis de radiocomunicacions, modificada per l'Ordre ITC/749/2010, de 17 de març, en el seu apartat segon estableix la tipologia de les estacions radioelèctriques.

La Resolució de 31 de gener de 2013, de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, determina els supòsits en què se substitueix la inspecció prèvia a l'ús del domini públic radioelèctric, de determinades estacions radioelèctriques, per un certificat expedit per un tècnic competent.

3. Radiodifusió sonora. Projectes Tècnics d'instal·lacions

a) Normativa aplicable

D'acord amb el que disposa l'article 45.4 de la Llei general de telecomunicacions, és un requisit previ a la utilització del domini públic radioelèctric la inspecció o reconeixement satisfactori de les instal·lacions per l'Agència Estatal de Radiocomunicacions.

El Reial Decret 863/2008, de 23 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, pel que fa a l'ús del domini públic radioelèctric, estableix que, en funció de la naturalesa del servei, de la banda de freqüències emprada, de la importància tècnica de les instal·lacions que s'utilitzin o per raons d'eficàcia en la gestió del domini públic, la inspecció o reconeixement previ es pot substituir per la certificació expedida per un tècnic competent en matèria de

telecomunicacions a què es refereix l'article 45.4 de la Llei general de telecomunicacions, certificació que s'ha de remetre a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions a l'efecte que pugui expedir l'autorització de posada en funcionament.

b) Normativa complementària sobre l'acte professional

Radiodifusió sonora (FM)

- Reial decret 964/2006, d'1 de setembre, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència, article 1.
- Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, article 45.4.
- Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, article 2, punt 1.b; article 10, punts 2.a i b; article 12, punts 3.a, e, f, i article 13, punt 2.a.

Radiodifusió sonora (AM)

- Reial decret 765/1993, de 21 de maig, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora en ones mètriques, disposició transitòria segona.
- Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, article 45.4.
- Reial decret 863/2008, de 23 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, pel que fa a l'ús del domini públic radioelèctric, articles 19.2 i 20.1.b.
- Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, article 2.1.b; article 10.2.a i b, article 12.3.a, e i f, i l'article 13.2.a.

5. Desplegament de xarxes de telecomunicacions amb ocupació del domini públic i de la propietat privada. Projectes tècnics i certificacions de fi d'obra (si escau)

a) Normativa reguladora

- Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, article 2.1.b; article 10.2.a i b; article 12.3.a, e i f, i article 13.2.a.

b) Normativa complementària sobre l'acte professional

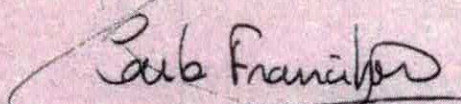
- Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, articles 26 i 27.
- Desenvolupament de la disposició addicional cinquena de la Llei 56/2007, de mesures d'impuls a la societat de la informació.

c) Departaments de referència de la Generalitat de Catalunya

Corresponen al Departament de Justícia les funcions que la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, atribueix a l'Administració de la Generalitat en matèria de col·legis professionals, segons resulta del Decret 200/2010, de 27 de desembre, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 5785, de

29.12.2010). Al seu torn, aquestes funcions són assignades a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques, d'acord amb l'article 92.1.d i e del Decret 194/2013, de 9 de juliol, de reestructuració del Departament de Justícia (DOGC núm. 6415, de 11.7.2013).

No obstant això, d'acord amb el Decret 91/2013, de 29 de gener, de modificació del Decret 352/2011, de 7 de juny, de reestructuració del Departament d'Empresa i Ocupació (DOGC núm. 6305, de 31.01.2013), corresponen a la Direcció General de Telecomunicacions i Societat de la Informació del Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, les facultats de control, inspecció i sanció en matèria de telecomunicacions i de la societat de la informació, quan siguin competència de la Generalitat de Catalunya.

Carla Francitorra de Font

Cap de Servei de Coordinació Tècnica i Assessorament d'Entitats de Dret Públic

Barcelona, 15 d'abril de 2014